

Атанас Далчев
Кукувица

Аз не разбирам хората, които
отиват при гадатели и врачки
и с бобени зърна и хороскопи
се мъчат да открият що ги чака
във бъдещите дни. Каква утеха
и смисъл има да живееш,
което знаеш? Тайнствената книга
на битието е необходимо
ний да четеме лист по лист, с надежда,
без да поглеждаме напред. И който,
обхванат от нечисто любопитство
или от дързост дяволска, поиска
да раздере завесата на дните
и на съдбата образа да види,
намира не живота, а смъртта.

Дете, със баба си напролет в Солун
минавах аз край турските казарми.
Зад зидовете жълти и високи
се трупаха безредно и тревожно
като пред буря облаците мрачни
и злачни на дърветата. И помня,
там винаги разнасяха се вопли
на кукувица. И защото знаех,
че кукувиците предсказват колко
години ще живеем, аз побягвах,
затулил с двете си ръце ушите,
за да не чувам що вещае
тоз нечовешки глас, невидим и ужасен,
от мрачината гъста на листака.

1963 г.